

Sygn. akt II K 249/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Belchatowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Robert Sobczak

Protokolant: sekr. sąd Daria Góralczyk

przy udziale Rej Prokuratora :-----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 05 lipca 2018 roku

sprawy przeciwko P. G., urodzonej (...) w B., córce A. i B. z domu C.,

oskarżonemu o to, że:

w dniu 18 marca 2018 roku, o godz. 1:50 na ulicy (...) w B., województwa (...), kierowała w ruchu lądowym pojazdem marki P. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,67 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o przestępstwo z art. 178a§1kk

1) oskarżoną P. G. uznaje za winną dokonania zarzucanego jej czynu wypełniającego dyspozycję art. 178a § 1 kk i na podstawie tego przepisu w zw. z art. 33 § 1 i § 3 wymierza jej karę 70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

2) na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonej środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat;

3) na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonej na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 18 marca 2018 roku;

4) na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonej świadczenie pieniężne w kwocie 5 000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

5) zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa 70 (siedemdziesiąt) złotych opłaty i 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków.

Sygn. akt II K 249/18

UZASADNIENIE

W dniu 18.03.2017 roku około godziny 01:50 P. G. jechała samochodem osobowym marki P. nr rej (...) po drodze publicznej w miejscowości B., woj. (...). Została zatrzymana przez funkcjonariuszy Policji do kontroli drogowej, gdy jechała ulicą (...) przy posesji nr (...). Po zatrzymaniu była od niej wyczuwalna woń alkoholu i poddano ją badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie wykazało o godz. 1.52 - 0,67 mg/l, o godz. 2. 14- 0,70 mg/l, o godz. 2.18-0,59 alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonej P. G. k- 42v-43 w zw. z k - 11 , protokół z użycia alkometru k. 2, 4, świadectwo wzorcowania k. 3,5, notatka urzędowa k-1).

Oskarżona P. G. ma (...) lata, jest (...) i nie ma nikogo na utrzymaniu, posiada wykształcenie średnie, bez zawodu. Pracuje w (...) w B. w (...) i zarabia 1050 złotych miesięcznie, nie była karana sędownie.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonej k- 42, karta karna k-12, informacja o karalności za wykroczenia drogowe k- 13).

Oskarżona przyznała się do dokonania zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, że w dniu zdarzenia była na urodzinach u koleżanki i około godz. 0:30 wypila około 200 mg szampana. Kolega zrobił jej także drinka, ale po jego wypiciu czuła się bardzo dobrze i gdy po imprezie zdecydowała się wracać do domu samochodem nie myślała, że jest nietrzeźwa. Gdy wracała została zatrzymana do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji, gdyż nie miała tylnego światła i okazało się, że jest nietrzeźwa. Oskarżona podniosła, że aktualnie chce zmienić miejsce swojej pracy i potrzebny jest jej status niekaralności.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonej k - 42-43 w zw. z k -11) .

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Z ustaleń Sądu wynika, iż w dniu 18.03.2017 roku około godziny 01:50 P. G. jechała samochodem osobowym marki P. nr rej (...) po drodze publicznej w miejscowości B., woj. (...). Została zatrzymana przez funkcjonariuszy Policji do kontroli drogowej, gdy jechała ulicą (...) przy posesji nr (...). Po zatrzymaniu była od niej wyczuwalna woń alkoholu i poddano ją badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie wykazało o godz. 1.52 - 0,67 mg/l, o godz. 2.14- 0,70 mg/l, o godz. 2.18-0,59 alkoholu w wydychanym powietrzu.

Za takimi ustaleniami Sądu przemawiają wyjaśnienia oskarżonej, w których przyznała się do dokonania zarzucanego jej czynu i nie kwestionowała swojego stanu nietrzeźwości w chwili prowadzenia samochodu. Z wyjaśnieniami oskarżonej koresponduje wynik z przeprowadzonego badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, które wykazało, że była on nietrzeźwa (o godz. 1.52 - 0,67 mg/l, o godz. 2.14- 0,70 mg/l, o godz. 2.18-0,59 alkoholu w wydychanym powietrzu). Sąd zatem dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej, gdyż korespondują one z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie.

Sąd w całości przypisał wiarę nieosobowemu materiałowi dowodowemu w postaci dokumentacji z przeprowadzonego badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, jak również zaświadczenia o karalności z (...). Wszystkie ww. dokumenty zostały sporządzone przez podmioty do tego uprawnione, w ramach przyznanych im kompetencji i w czasie procesu nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron.

Oceniając dowody zgromadzone w sprawie i analizując ustalony stan faktyczny Sąd doszedł do przekonania, że oskarżona podlega odpowiedzialności karnej, ponieważ zostały spełnione warunki konieczne do przyjęcia tej odpowiedzialności. P. G. dopuściła się bowiem czynu naruszającego normę prawną i zagrożonego przez ustawę sankcją karną, czyn ten w ocenie Sądu jest społecznie szkodliwy w stopniu wyższym niż znikomy, zaś sprawcy można przypisać winę. Oskarżona w chwili popełnienia przypisanego jej czynu była pełnoletnia, poczytalna, nie stwierdzono ponadto żadnych okoliczności wyłączających winę lub bezprawność czynu.

W świetle poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych - oceniając zachowanie oskarżonego w kategoriach prawa karnego - nie ulega wątpliwości, że P. G. działaniem swoim wypełniła znamiona przestępstwa art. 178a § 1 kk , gdyż w dniu 18 marca 2018 roku, o godz. 1:50 na ulicy (...) w B., województwa (...), kierowała w ruchu lądowym pojazdem marki P. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,67 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami wskazanymi w art. 53 § 1 i 2 kk. Jako okoliczności obciążające Sąd uwzględnił znaczny stopień szkodliwości społecznej popełnionego przez oskarżoną czynu ze względu na dobro prawne objęte ochroną, w które czyn ten godzi, a więc bezpieczeństwo w ruchu drogowym, stan nietrzeźwości P. G. w chwili dokonania zarzucanego jej czynu, który znacznie przekraczał ustawowy próg nietrzeźwości (0,25mg/l). Jako okoliczności łagodzące wymiar kary Sąd przyjął przyznanie się oskarżonej do dokonania zarzucanego jej czynu i jej dotychczasową niekaralność, także za wykroczenia drogowe.

Nie można było warunkowo umorzyć postępowania karnego w tej sprawie wobec oskarżonej, gdyż nie można przyjąć, że stopień społecznej szkodliwości jej czynu nie jest znaczny. Oskarżona wiedziała, że będzie wracała do domu samochodem, a mimo to świadomie piła alkohol na imprezie u koleżanki. Ponadto wracała samochodem przez (...) B., gdzie cała dobę jest intensywny ruch drogowy i stwarzała realne niebezpieczeństwo dla innych uczestników tego ruchu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, iż wymierną i sprawiedliwą dla oskarżonej będzie kara 70 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 złotych.

Na podstawie art. 42 § 2 kk Sąd obligatoryjnie orzekł w stosunku do oskarżonej zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznym strefie ruchu lądowego na okres 3 lat.

Na podstawie art. 43a§2 kk Sąd obligatoryjnie orzekł od oskarżonej na rzecz Funduszu (...) świadczenie pieniężne w kwocie 5000 złotych. Na marginesie podnieść należy, że jest to minimalna kwota świadczenia, którą Sąd ma obowiązek orzec.

Na podstawie art. 63 § 4 kk Sąd zaliczył oskarżonej na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 18 marca 2018 roku.

Orzeczona oskarżonej kara jest adekwatna do czynu, którego się dopuściła i powinna spełnić swe cele w zakresie obu prewencji.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 627 § 1 kpk i Sąd zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa 70 złotych opłaty zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U nr 49 z 1983 r., z późn. zm.) i kwotę 70 złotych z tytułu zwrotu wydatków.